

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 106 / IV legislatura / Sisè període

Dijous, 17 de novembre de 1994

Ple del Parlament

Presidència del Molt Honorable Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió plenària núm. 58

Segona i darrera reunió

SUMARI

La sessió es reprèn a les deu del matí i sis minuts.

Preguntes

Preguntes al Consell Executiu sobre si el president de la Generalitat ha manifestat a les autoritats marroquines el suport del Parlament de Catalunya al Pla de pau de les Nacions Unides (Reg. 21804), sobre si el president de la Generalitat ha manifestat a les autoritats marroquines els informes d'Amnistia Internacional en relació amb les violacions dels drets humans al Marroc (Reg. 21085) i sobre si el president de la Generalitat s'ha interessat per les condicions dels presos saharians a les presons marroquines (Reg. 21806)

Formulació: Sra. Oranich (IC) (p. 5710).

Resposta: conseller de Justícia (p. 5710).

Repregunta: Sra. Oranich (IC) (p. 5711).

Segona resposta: conseller (p. 5711).

Pregunta al Consell Executiu sobre la previsió de futur del Servei Català d'Urgències (Reg. 19329)

El president n'anuncia la retirada (p. 5711).

SUMARI (2)

Pregunta al Consell Executiu sobre les gestions fetes per garantir l'escolarització dels alumnes afectats pel tancament de l'escola Bell-lloc, situada a la Roca del Vallès (Vallès Oriental) (Reg. 20202)

Formulació: Sr. Bosch (ERC) (p. 5711).

Resposta: conseller d'Ensenyament (p. 5712).

Repregunta: Sr. Bosch (ERC) (p. 5712).

Segona resposta: conseller (p. 5712).

Pregunta al Consell Executiu sobre l'aplicació de l'Ordre per la qual s'estableix el calendari escolar del curs 1994-1995 (Reg. 22168)

Formulació: Sra. Torrent (S) (p. 5712).

Resposta: conseller d'Ensenyament (p. 5713).

Repregunta: Sra. Torrent (S) (p. 5713).

Segona resposta: conseller (p. 5713).

Pregunta al Consell Executiu sobre la previsió de futur del personal que realitza el Servei Especial d'Urgències (SEU) de Barcelona (Reg. 19330)

El president n'anuncia la retirada (p. 5713).

Pregunta al Consell Executiu sobre la publicitat de la xarxa d'estacions d'inspecció tècnica de vehicles (Reg. 21161)

Formulació: Sr. Benach (ERC) (p. 5713).

Resposta: conseller d'Indústria i Energia (p. 5714).

Repregunta: Sr. Benach (ERC) (p. 5714).

Segona resposta: conseller (p. 5714).

Pregunta al Consell Executiu sobre les investigacions que s'han fet de l'origen i de les conseqüències de la contaminació ambiental en el tram baix del riu Besòs, durant l'estiu del 1994 (Reg. 21813) i sobre les mesures previstes per a millorar les causes i les conseqüències de la contaminació ambiental en el tram baix del riu Besòs (Reg. 21814)

Formulació: Sr. Saura (IC) (p. 5714).

Resposta: conseller de Medi Ambient (p. 5714).

Repregunta: Sr. Saura (IC) (p. 5715).

Segona resposta: conseller (p. 5715).

Pregunta al Consell Executiu sobre si ha traslladat el contingut de la Resolució 99/IV del Parlament al Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient (Reg. 22129)

El president n'anuncia la retirada (p. 5715).

Pregunta al Consell Executiu sobre si el personal del Departament d'Ensenyament que ha pres iniciatives per seguir el compliment de la Llei de normalització lingüística en el col·legi Reyes Católicos, de Barcelona, ha sofert cap conseqüència en llur situació i condicions de prestació laboral (Reg. 22144)

El president n'anuncia la retirada (p. 5716).

Pregunta al Consell Executiu sobre la inclusió en l'agenda anual de la Generalitat d'informació sobre diferents societats religioses presents a Catalunya (Reg. 22170)

Formulació: Sr. Piella (S) (p. 5716).

Resposta: conseller de Justícia (p. 5716).

Repregunta: Sr. Piella (S) (p. 5716).

Segona resposta: conseller (p. 5716).

Pregunta al Consell Executiu sobre l'inici de les obres de construcció del col·legi públic de Vacarisses (Reg. 22434)

Formulació: Sr. Cadevall (S) (p. 5716).

Resposta: conseller d'Ensenyament (p. 5716).

Repregunta: Sr. Cadevall (S) (p. 5717).

Segona resposta: conseller (p. 5717).

Pregunta al Consell Executiu sobre el termini de construcció de l'edifici de l'Institut de Torelló (Osona) (Reg. 22624)

Formulació: Sr. Noguer (S) (p. 5717).

Resposta: conseller d'Ensenyament (p. 5717).

El Sr. Noguer (S) intervé per agraïments (p. 5718).

Pregunta al Consell Executiu sobre l'ús de la llengua catalana en l'Administració de justícia (Reg. 22685)

Formulació: Sr. Rodri (ERC) (p. 5718).

SUMARI (3)

Resposta: *conseller de Justícia* (p. 5718).

Repregunta: *Sr. Rodri (ERC)* (p. 5719).

Segona resposta: *conseller* (p. 5719).

Interpel·lació al Consell Executiu sobre les polítiques d'ocupació a Catalunya (Reg. 19451) (Punt onzè de l'ordre del dia.)

Formulació: *Sr. Saura (IC)* (p. 5719).

Resposta: *conseller de Treball* (p. 5721).

Rèplica: *Sr. Saura (IC)* (p. 5724).

Contrarèplica: *conseller* (p. 5725).

La sessió s'aixeca a dos quarts de dotze del migdia i sis minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 58.2

La sessió es reprèn a les deu del matí i sis minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficial major i la lletrada Sra. Andreu.

Al banc del Govern seuen els consellers d'Ensenyament, de Treball, de Justícia, d'Indústria i Energia i de Medi Ambient.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Abans d'entrar en la continuació de l'ordre del dia, la presidència ha de comunicar al Ple la constitució de la Comissió d'Estudi sobre les Causes que Generen la Violència Infantil. La Mesa d'aquesta Comissió d'estudi ha quedat constituïda per la senyora Rosa Barenys i Martorell com a presidenta, la senyora Montserrat Raurell i Jané com a vicepresidenta i el senyor Jaume Jané i Bel com a secretari.

Preguntes

Entrem en el punt de l'ordre del dia de preguntes amb resposta oral.

*Preguntes acumulades relatives a
la visita del president de la Generalitat
al Marroc i a la situació dels drets humans
en aquest país*

La primera pregunta és sobre si el president de la Generalitat ha manifestat a les autoritats marroquines el suport del Parlament de Catalunya al Pla de pau de les Nacions Unides, presentada per la diputada senyora Magda Oranich, que té la paraula.

La Sra. ORANICH: Gràcies, senyor president, i amb el permís del senyor president agruparia la pregunta número 1, la pregunta número 2 i la pregunta número 8. Agruparia les tres perquè, al cap i a la fi, les tres tenen la mateixa finalitat.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

La Sra. ORANICH: Gràcies, senyor president. Són tres preguntes molt concretes, molt escarides referents al viatge que va fer el president Pujol al Marroc. Les preguntes i el tema que a nosaltres ens preocupava era si el president va tractar el tema dels drets humans al Marroc i va interessar-se pels presoners sahrauís, pels drets humans en general al Marroc. És evident que, bàsicament, el que ens porta a fer aquestes tres preguntes és el tema en general dels drets humans i, sobretot, la problemàtica del poble sahrauí.

Recordàvem en la mateixa pregunta, perquè creiem que això era cabdal, que aquest Parlament s'ha pronunciat a bastament a favor dels drets del poble sahrauí, i més en uns moments que a nivell de dret internacional té una problemàtica important. Sabem perfectament que en aquests moments no

s'aplica el Pla de pau i que hi han problemes a aplicar també el referèndum que donaria l'autodeterminació al poble sahrauí, justament pels impediments que hi posa el Marroc, que, naturalment, és l'altra part en conflicte amb qui es queda o de qui depèn el Sahara.

El poble sahrauí ha rebut sempre el suport de Catalunya, jo diria que de tot l'Estat, però especialment de Catalunya, perquè els catalans sabem molt bé el que és resistir durant molts anys i demanar el dret d'autodeterminació; molts diputats ja d'abans de començar i parlant-ho amb el mateix conseller, diputats d'aquesta cambra de tots els grups que han estat en els campaments han quedat impressionats de la força d'aquesta gent i creiem que des del món democràtic, que des dels parlaments i els països democràtics ens n'hem de recordar, de la seva situació. Hi han presos marroquins..., presos, perdó, sahrauís en condicions inhumanes al Marroc; hi ha també molts desapareguts; hi ha atemptats als drets humans i, sobretot —ho repeteixo—, amb el tema del Pla de pau i del referèndum creiem que aquest és de màxima actualitat.

Per tant, donat que el president Pujol va anar al Marroc, nosaltres estàvem molt interessats a saber si va tractar aquest tema; en tot cas, si s'ha de tractar d'alguna manera, recordant, sobretot, que fem aquesta pregunta aquí en el Parlament de Catalunya —aquestes preguntes, millor dit, en el Parlament de Catalunya—, que ens hem pronunciat en moltes resolucions, en mocions, en resolucions aprovades sempre per unanimitat, que hem tingut des d'aquí una solidaritat que, bé, no es pot dir important, perquè la solidaritat sempre és poca, però caravanes per a la pau, que se'ls ha comprat cotxes, que el mateix president del Parlament ha assistit a l'acomiadament de la gent que ha anat cap els campaments i que, per tant, entenem que existeix aquesta solidaritat.

Per tant, també creiem que quan el president del nostre país, el president Pujol, molt honorable president Pujol, l'ha visitat, creiem que havia de tractar aquest tema i, en tot cas, recordar-li quina era la postura del seu país, que, en tot cas, sempre serà d'estricta defensa del dret d'autodeterminació del poble sahrauí, i sobretot en un tema en què jo sempre crec que hem de ser molt intransigents, que és amb el tema del respecte als drets humans de tota la gent que està en aquest país.

Per tant, tindria molt interès en preguntar al senyor conseller de Justícia, en aquest cas, que està aquí per contestar aquestes preguntes, què va dir el president Pujol i què se li va respondre en cas que hagués fet les preguntes.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Oranich. Senyor conseller Isac, té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA (Antoni Isac i Aguil·lar): Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, efectivament, el president Pujol, com a primera autoritat, a banda de conèixer perfectament les seves obligacions, quan va estar en el darrer viatge oficial —dic «oficial» en la mesura en què es pugui donar aquesta definició—, el president al Marroc tenia una sèrie d'objectius, un d'ells era el relleuament de la presència econòmica catalana i l'altre,

també, era cridar l'atenció dels organismes polítics europeus sobre la necessitat de promoure el desenvolupament del Magrib.

Ahir, precisament, senyora Oranich, i per fer-li referència a la sensibilitat que el president de la Generalitat té respecte a aquesta matèria, jo vaig ésser testimoni d'una conversa en una visita oficial que va rebre el president de la Generalitat, en una audiència atorgada al ministre de Justícia de Baden-Württemberg, doctor Schäuble, que ha estat aquests dies aquí per conèixer la nostra realitat penitenciària, les relacions amb l'Administració de justícia, etcètera, i vaig tenir ocasió de comprovar com, personalment, en la mesura en què es poden fer aquestes indicacions i en la mesura diplomàtica que exigeix aquesta actuació, recriminava, d'algun manera, la poca o la limitada atenció que el Govern alemany està dedicant al nord d'Àfrica i a tot el component de les estructures geopolítiques i socials que conformen la Mediterrània, atesa la indispensable necessitat d'establir uns nexos de vinculació, d'afavorir el desenvolupament i d'obtenir el màxim respecte als esquemes jurídics, el respecte dels drets i, per tant, un desenvolupament harmònic de totes aquestes regions.

Conseqüentment, és lògic que jo, feta aquesta introducció, li digui que, efectivament, entre d'altres temes –perquè no era l'única finalitat–, el president Pujol, amb les autoritats marroquines, va parlar de la qüestió, la va plantejar; d'entre les seves funcions, una d'elles és presentar i representar els posicionaments d'aquesta cambra, que vostè hi ha fet referència i que estan prou palesos tant en les resolucions de l'any 91 com de l'any 94, en aquesta matèria i, per consegüent, es va interessar en aquesta matèria i se'n va parlar.

Les respostes que va rebre de les autoritats oficials marroquines, en la mesura en què s'hagin de rebre i amb la presió que es pugui fer des d'un punt de vista de la limitada acció diplomàtica que aquesta visita oficial pugui tenir, és la que, efectivament, el Govern marroquí donarà suport al Pla de pau; que, efectivament, es produirà en uns mesos el referèndum com a inici d'exercici d'aquest Pla de pau, que es donarà una resposta altament positiva a la presència dels observadors i que, respecte a les altres qüestions, ells neguen l'eficàcia i el contingut que puguin tenir els informes d'Amnistia Internacional, no obstant haver estat posats de relleu pel mateix president, i, evidentment, també neguen que hi puguin haver situacions problemàtiques a l'entorn dels presos marroquins.

Altra cosa és la creença particular que se'n pugui derivar o l'acceptació, però, en una visita de nivell oficial, aquestes van ser les manifestacions que es van fer i que es van rebre.

Res més, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. Pot repreguntar la senyora Oranich.

La Sra. ORANICH: Sí, moltes gràcies, senyor president. Era per agrair al conseller de Justícia la resposta que ens ha donat. Entenem perfectament quines poden ser les dificultats del president de la Generalitat quant a representar internacionalment Catalunya, però creiem que aquests temes són

importants, que vagin rebent aquestes preguntes una vegada darrere l'altra. Crec que és molt satisfactori el que vostè em diu –i ho dono, efectivament, per bo–, que ahir el president de la Generalitat recordés al president o a un representant del Baden-Württemberg aquest tema, nosaltres ho recordarem sempre; en aquest sentit, per això hem fet aquestes preguntes, perquè creiem que són temes que no es poden oblidar, que és una situació de drets humans i de dret internacional.

I també, senyor president li agafaria..., senyor conseller, m'ha agradat la seva resposta i la hi agraeixo. Li agafaria una mica la paraula en el sentit que vostès donarien molt suport als representants internacionals, als observadors internacionals que han de controlar la democràcia d'aquest referèndum, que no serà del tot perquè –com tots sabem molt bé–, el *quid* de la qüestió és el cens, el cens que hi haurà allà.

Així i tot, el fet que vostè digui que tindran molt en compte els observadors i que des de Catalunya és possible que se'n puguin enviar, li agafo aquí la paraula i, per tant, li agraeixo la resposta, i el meu Grup recordarà sempre aquest tema perquè entenem que és un tema cabdal quant a defensa de drets humans i del dret internacional.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Oranich. El senyor conseller de Justícia té la paraula.

El Sr. CONSELLER JUSTÍCIA: Senyor president, només per puntualitzar. Estic segur que la transcripció farà fe del que jo acabo de dir. Els que van dir que tindrien una resposta positiva en el tema dels observadors van ser les autoritats marroquines. Van ser les autoritats marroquines que van dir que no hi hauria cap inconvenient i que hi podria haver presència d'observadors internacionals. No vam ser nosaltres; van ser ells.

Res més.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller.

Pregunta al Consell Executiu sobre la previsió de futur del Servei Català d'Urgències

La pregunta número 3 ha estat retirada.

Pregunta al Consell Executiu sobre les gestions fetes per garantir l'escolarització dels alumnes afectats pel tancament de l'escola Bell-lloc, situada a la Roca del Vallès (Vallès Oriental)

Passem a la 4. Pregunta sobre les gestions fetes per garantir l'escolarització dels alumnes afectats pel tancament de l'escola Bell-lloc, situada a la Roca del Vallès, presentada pel diputat senyor Xavier Bosch. Té la paraula.

El Sr. BOSCH: Gràcies, senyor president. Des de l'any 66 al terme municipal de la Roca del Vallès hi ha l'escola Bell-lloc, que va ser construïda dintre de l'obra social de la

Caixa de Barcelona. En aquests moments pertany a la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, La Caixa, i aquesta entitat, dintre de la seva línia de reducció o bé de canvi de destí dels recursos tradicionals de l'obra social, ha decidit i ha anunciat el tancament d'aquesta escola, que en alguns moments havia arribat a tenir set-cents o vuit-cents alumnes i en aquests moments ja només en té tres-cents.

Entre els professionals que treballen a l'escola s'ha provocat una certa alarma, que sembla que, més o menys, pot estar resolta ja per una proposta que ha fet la mateixa Caixa per garantir la continuïtat dels llocs de treball, però on no hi ha encara una resposta satisfactòria és sobre el tema de l'escolarització dels alumnes quan es produeixi el tancament definitiu.

És obvi que el Govern no pot obligar una empresa privada a mantenir un servei com aquest, però sí que entenem que el Govern ha de mantenir l'escolarització i ha d'assegurar que tots els alumnes que en aquests moments estan escolaritzats puguin continuar els seus estudis de la manera més semblant possible a l'actual. Hem preguntat per escrit al Govern sobre aquest tema i ens ha respost que estan fent les gestions oportunes. El motiu d'aquesta pregunta és saber quines «gestions oportunes» fa el Govern per garantir l'escolarització dels alumnes que quedin perjudicats pel tancament de l'escola Bell-lloc, de la Roca, al Vallès Oriental.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Bosch. Pel Consell Executiu té la paraula el conseller Pujals.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT (Joan M. Pujals i Vallvé): Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor Xavier Bosch, com a conseqüència del tancament del centre Bell-lloc, de la Roca del Vallès, del qual és titular la Caixa d'Estalvis i de Pensions de Barcelona, el Departament d'Ensenyament ha portat a terme les següents actuacions.

Primer, en l'àmbit dels centres docents públics, al municipi de Cardedeu s'han instal·lat provisionalment quatre aules prefabricades —una de P-3, una de P-4, una de P-5 i una de primer curs d'educació primària—; al municipi de la Roca s'ha instal·lat una nova aula de P-3. A fi de resoldre definitivament aquestes qüestions, hem iniciat l'ampliació del col·legi públic Germans Corbella, de Cardedeu, amb una línia més, que entrarà en funcionament el curs 95-96; al mateix temps, s'ha iniciat el projecte d'ampliació del centre de secundària d'aquesta mateixa localitat.

En l'àmbit dels centres docents privats, s'ha ampliat el concert educatiu del centre Ginebró, de Llinars del Vallès, amb una segona línia d'educació primària, que ha començat aquest curs, i amb el desdoblament de les aules de P-3, P-4 i P-5.

Aquest conjunt d'accions han possibilitat atendre satisfactòriament les necessitats d'escolarització derivades del tancament del col·legi Bell-lloc.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. El senyor Bosch pot repreguntar.

El Sr. BOSCH: Sí, gràcies, senyor conseller. Agraeixo aquestes informacions. De totes maneres, també en alguna resposta donada sobre aquesta mateixa matèria, el conseller fa referència al Mapa escolar de Catalunya i anuncia que estarà publicat a final d'any. Confio que en aquest Mapa escolar tindrem també un estudi detallat sobre la comarca del Vallès Oriental, que, com també sap el conseller, pateix certes deficiències, o bastants deficiències, en el món de l'ensenyament. I, per tant, m'agradaria només saber si em confirma el senyor conseller si, d'aquest mapa escolar, en podrem disposar abans d'acabar aquest any i si podrem, per tant, conèixer amb detall les perspectives que té el Govern almenys en relació amb el Vallès Oriental i en general en tot el país.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Bosch. El conseller ja notarà que no té obligació de respondre aquesta repregunta, perquè és sobre una qüestió diferent: li pregunten sobre el Mapa. Però té la llibertat de contestar o no.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT: Moltes gràcies, senyor president. En qualsevol cas, aquest compromís de presentació del Mapa escolar de Catalunya deriva d'un acord unànim de tots els partits polítics que tenen representació en aquest Parlament i estem treballant per donar compliment a aquest compromís. Per això crec que no hi ha cap mena d'inconvenient a ratificar la nostra voluntat de complir aquest compromís.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller.

Pregunta al Consell Executiu sobre l'aplicació de l'Ordre per la qual s'estableix el calendari escolar del curs 94-95

La següent pregunta és sobre l'aplicació de l'Ordre per la qual s'estableix el calendari escolar del curs 94-95, presentada per la diputada senyora Dolors Torrent. Té la paraula.

La Sra. TORRENT: Sí, senyor president. Senyores i senyors diputats, a mitjans de juny, en concret el 20 de juny, surt publicada en el DOGC l'Ordre sobre el calendari i l'horari escolar per al curs 1994-95, que regula l'horari, el calendari, els dies lectius, els procediments, etcètera. Com els deia, és una ordre, i en el seu article 4.4 diu el següent: «El delegat territorial podrà autoritzar jornada única de classe en horari matinal des del dia 15 al 30 de setembre de 1994», etcètera, etcètera, i alhora diu que «els centres que desitgin acollir-se a aquestes sessions úniques de classe en horari matinal hauran de formular la petició al delegat territorial abans del dia 10 de setembre de 1994».

Voldria preguntar..., o la pregunta va en la direcció de saber quina valoració fa el Departament d'Ensenyament d'aquesta Ordre.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Torrent. Senyor conseller Pujals, té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT: Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyora Dolors Torrent, el Departament d'Ensenyament ha valorat i valora positivament l'aplicació de l'Ordre del 13 de juny d'enguany, mitjançant la qual fou establert el calendari del curs 94-95 per als centres docents no universitaris de Catalunya. Aquesta valoració favorable fa referència tant al contingut general de la disposició com a l'aspecte concret esmentat per la senyora diputada, és a dir, la possibilitat que en determinats períodes els centres realitzin la jornada de classe únicament en horari matinal. Cal prendre en consideració, com he dit, que es tracta d'una possibilitat atorgada als centres docents; no és de cap mena de manera un horari obligatori, ans al contrari: només pot ser autoritzat si l'aprovació prèvia és feta com a mínim per dos terços dels membres del consell escolar corresponent; difícilment s'acordarà en cap cas que no respongui a la voluntat de la major part de la comunitat educativa. Altrament, es tracta d'una mesura que potencia l'autonomia dels centres docents i que permet adaptar l'horari escolar a les circumstàncies específiques de cada lloc. I és per tot això que la nostra valoració és positiva.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. Pot repreguntar, la senyora Torrent.

La Sra. TORRENT: Sí, senyor president. En concret, aquest tema de l'horari escolar, com vostè sap, senyor conseller, tot el tema relacionat amb l'horari a les escoles, tant si es fa jornada intensiva al matí com si s'avança una hora a la tarda, etcètera, totes les possibilitats que es puguin presentar, sap que susciten en la societat certes inquietuds, perquè és difícil...; vostè, com jo, sap que hi han interessos contraposats, molts cops. Per tant, en la comunitat educativa el que cal és que aquest tema es debati suficientment per arribar a aquests acords, perquè, com li deia, hi poden haver interessos corporatius, hi poden haver interessos dels sindicats, hi poden haver interessos dels pares, que són diferents..., la qual cosa no vol dir que no es pugui arribar a un acord.

Vostè m'ha dit que perquè sigui possible canviar aquest horari ha de tenir l'acceptació del consell escolar del centre. Bé, jo li vaig a dir una cosa: en els moments que surt aquesta Ordre, que és el 20 de juny, i a més a més diu que es poden fer les sol·licituds fins al 10 de setembre, estem plenament en un horari d'estiu, en un període estival. Vostè sap, com jo, que els consells escolars no es poden reunir en aquest període. A més, jo tinc informació de la Federació d'Associacions de Pares d'Alumnes, i d'altres entitats, que es queixen precisament que no hi ha hagut aquesta participació dels consells escolars. Doncs, bé, aquest és l'esperit de la pregunta, anava en aquesta direcció, perquè vostè sap tan bé com jo que ara estem abocats a unes noves eleccions a consells escolars de centre. Llavors, ens sembla que és poc seriós que el Departament no hagi previst la possibilitat real que hi participin els consells escolars de centre.

Vostè sap, també, que sempre ens queixem de la baixa participació, sobretot dels pares, en les eleccions dels consells escolars...

El Sr. PRESIDENT: Se li ha acabat el temps, senyora Torrent.

La Sra. TORRENT: Sí...

El Sr. PRESIDENT: Ho sento. Senyor conseller, té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT: Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyora Dolors Torrent, crec que les dificultats per a l'acord no justificarien de cap mena de manera un retrocés en el camí de dotar els centres escolars d'aquesta autonomia que permet que es puguin prendre decisions. Em sembla que no és aquest el seu propòsit, i li puc ben assegurar que no és el del Departament d'Ensenyament, ans al contrari: establir que hi hagi un acord bàsic entre els diferents sectors de la comunitat educativa a l'hora d'establir els horaris em sembla que és la primera mesura per evitar els inconvenients que es derivarien de qualsevol mena d'imposició.

Per un altre costat, voldria assenyalar que l'Ordre del 13 de juny, que estableix el calendari escolar, com a mínim enguany no podrà evitar de reconèixer que és dels anys que s'ha publicat més aviat, aquesta norma. I, per un altre costat, aquesta Ordre es publica un cop ha estat dictaminada pel Consell Escolar de Catalunya. Tots els centres docents coneixen aquesta voluntat i en aquest sentit em sembla que la participació dels consells escolars és garantida: sense l'acord de pares, alumnes i professorat, seria molt difícil que els centres poguessin obtenir aquesta autorització d'horari matinal durant uns períodes molt concrets del curs escolar.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller.

Pregunta al Consell Executiu sobre la previsió de futur del personal que realitza el Servei Especial d'Urgències (SEU) de Barcelona

La següent pregunta ha estat retirada.

Pregunta al Consell Executiu sobre la publicitat de la xarxa d'estacions d'inspecció tècnica de vehicles

Passem a la número 7, pregunta sobre la publicitat de la xarxa d'estacions d'inspecció tècnica de vehicles, presentada pel diputat senyor Ernest Benach, que té la paraula.

El Sr. BENACH: Gràcies, senyor president. Darrerament han sorgit diversos elements de publicitat i propaganda de la xarxa d'inspeccions tècniques de vehicles. Tots estan caracteritzats perquè s'ha volgut resumir això de la «inspecció tècnica de vehicles», i s'ha fet d'una manera, diguem-ne, incorrecta, ja que s'hi ha posat «Iteuve». Tothom sap que la lletra *uve* en català no existeix i, per tant, d'alguna manera, ens agradaria saber si el Govern té coneixement d'aquest fet i quines mesures ha pres per corregir-ho.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Benach. Té la paraula el conseller d'Indústria, senyor Subirà.

El Sr. CONSELLER D'INDÚSTRIA I ENERGIA (Antoni Subirà i Claus): Senyor president, tothom sap que el meu fort no és, precisament, el que el senyor diputat enfoca, però de tota manera els meus coneixements arriben que la lletra que ell ha anomenat *uve* sí que existeix, en català; el que passa és que se'n diu «ve». (*Veus de fons.*) Fonèticament se'n diu «ve» i, llavors, si cal precisar, se'n diu «ve baixa».

Jo he repassat..., com que em pensava que el tema aquest aniria per aquí, he repassat... És clar, en els anuncis escrits no hi ha problema, perquè, és clar, en els anuncis escrits, inspecció tècnica de vehicles s'escriu «i, te, ve baixa». (*El Sr. Benach interpel·la l'orador de l'escó estant.*) Això és una altra cosa, senyor diputat; després, quan vostè em repregunti, ja li ho contestaré, això.

Jo ho he repassat, perquè aquí hi ha un problema fonètic, probablement, i de debò, els ho asseguro, m'he dedicat, ahir, a escoltar les gravacions dels anuncis que han sortit o bé per ràdio o bé per televisió, per assegurar-me que ningú hagués dit «i, te, uve», i en tots els que vaig sentir —que em sembla que són tots—, es deia «i, te, ve» —es deia «i, te, ve». I, de fet, no n'estava segur del tot, eh?, perquè també podia haver passat, com he sentit alguna vegada a una persona que em cau molt simpàtica, per altra banda, en Rodríguez Picó, dient «demà haurà núvols», en lloc de dir «demà hi haurà núvols». Ja se sap, que passen aquestes coses; per tant, ho vaig comprovar. Estigui tranquil, nosaltres sempre ens referim a les inspeccions tècniques de vehicles com a «i, te, ve».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. El senyor Benach pot repreguntar.

El Sr. BENACH: Gràcies, senyor president. Una cosa són dialectalismes i una altra cosa són faltes d'ortografia, que és diferent. Miri, el president Pujol, fa pocs..., bé, fa uns dies, va estar a Reus, el meu poble, i una entitat li va fer un regal, i la nena que l'hi va regalar li va dir: «Tingui, president, un puzle», i el president li va dir: «Moltes gràcies, però això no és un puzle, és un trencaclosques: s'ha de vetllar per la puresa de la llengua.» Només li recordo això perquè segurament el president estarà content que no es torrin a cometre faltes d'ortografia greus com aquesta.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Benach. El senyor conseller...

El Sr. CONSELLER D'INDÚSTRIA I ENERGIA: No, senyor president, és que el senyor diputat ha ensenyat un tros de paper, que és la propaganda —legítima— d'una de les concessionàries del servei d'ITV, i aquesta empresa va registrar —abans de l'any 83, eh?—, va registrar en el Registre Mercantil el seu nom de societat, precisament, amb aquestes sigles, és a dir: «I, te, e, ve baixa, e, societat anònima»... —no, amb una «u», a més a més: «I, te, e, u, ve baixa, e, societat anònima»—, i això és un nom que el Registre Mercantil va admetre, i llavors, aquesta empresa, quan fa la seva propaganda, deu dir..., escriu, naturalment, «Iteuve». Però no confongui el servei d'ITV amb l'empresa «Iteuve, Societat Anònima»: són dues coses diferents.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller.

*Preguntes acumulades relatives a
la contaminació ambiental en el
tram baix del riu Besòs*

La pregunta 8 ja ha estat contestada, perquè s'ha agrupat amb la primera i la segona preguntes. Passem a la novena, sobre les investigacions que s'han fet de l'origen i de les conseqüències de la contaminació ambiental en el tram baix del riu Besòs durant l'estiu del 94, presentada pel diputat senyor Joan Puigcercós. (*Veus de fons.*) Joan Saura? Doncs, el senyor Joan Saura.

El Sr. SAURA: Gràcies, senyor president. Si m'ho permet, agruparia la número 9 i la número 26.

Com el senyor conseller coneix perfectament, des de fa quatre o cinc anys, crec que des del 1990, els mesos d'estiu a les ciutats..., les poblacions del tram baix del riu Besòs, han aparegut unes fortes pudors, contaminacions ambientals, productes de la contaminació del riu Besòs. Aquest estiu aquesta situació ha estat una situació bastant insostenible. Segons alguns dels mesuraments que el mateix Ajuntament ha fet, sembla que les anàlisis de sulfurs, que segons la legislació estatal no poden passar de 100 micrograms en mitja hora, s'han situat a 400 micrograms durant diverses hores i, per tant, aquesta situació ha provocat que milers de persones hagin passat un mal estiu, que hi hagin hagut mobilitzacions de veïns, reunió d'alcaldes, reunions d'alcaldes amb la Conselleria, manifestacions...

I la pregunta o les dues preguntes que li formulo és, en primer lloc, quin és l'estat actual de la investigació, quines són les causes que provoquen aquesta situació, i, en segon lloc, quines són les mesures que la Conselleria pensa prendre perquè l'estiu que ve aquesta situació estigui d'alguna manera solucionada.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Saura. Pel Consell Executiu, té la paraula el conseller Vilalta.

El Sr. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Albert Vilalta i Gonzàlez): Senyor president, senyors diputats, realment, les pudors són un problema que s'ha estat produint en el Besòs i haig de dir-li que també en altres zones de Catalunya i les administracions, en aquest cas del Besòs, de la Generalitat, del Consorci del Besòs i dels mateixos ajuntaments, han estat fent esforços, encara que hem de dir que no amb suficient èxit fins aquest moment.

El problema no és atribuïble a una sola causa única i directa; pensem que hi ha molts factors que exigeixen actuacions específiques i en l'estat actual del coneixement de la investigació que estem fent partim de la base que l'origen ve, per un cantó, de l'aigua, o sigui de l'aigua afluent pel Besòs i, per altre cantó, les pudors corresponen, encara que poden estar emmascarades amb alguns altres compostos, però eminentment de sulfhídric. Els nivells de sulfhídric a l'atmosfera es presenten, a més, en cicles diaris, més a la nit

que de dia, concretament des de cap allà a les deu fins a les cinc o les sis de la matinada, i hi ha excepcions algun cap de setmana, hi ha excepcions les vacances, o sigui són unes pudors que podríem dir que tenen una certa jornada laboral, perquè del 5 al 25 d'agost, per exemple, no s'han produït.

De totes maneres, es porten fetes moltes anàlisis, moltes anàlisis per part de la Generalitat, de la Junta de Sanejament; també per part del Consorci del Besòs, que és l'organisme responsable del control dels abocaments a la xarxa de clavegueram, i allò que en principi podem dir és que no es presenta cap concentració anòmla de sulfurs de les empreses, cap abocament anòmla extraordinari, per dir-ho d'alguna manera, i s'ha de dir també que totes les empreses de la conca del Besòs estan connectades a la xarxa de clavegueram, totes. En aquest moment, que jo conegui –i em penso que això també és comprovable–, no hi ha cap abocament directe al riu.

Sense excloure res, però, no pot atribuir-se a abocaments fora de norma. La hipòtesi de les pudors parteix que aquest sulfhídric prové de compostos de sofre que hi ha a l'aigua, bé en forma de sulfurs, bé en forma de sulfats, i és evident –per allò que dèiem de la jornada laboral– que aquests compostos de sofre provenen d'abocaments industrials bastant difosos. Aquests compostos de sofre, amb l'activitat bacteriana, es transformen en sulfhídric; això el que sí que exigeix, però, és que hi hagi unes condicions ambientals meteorològiques específiques, per exemple que hi hagi humitat alta, una humitat alta que fa que hi hagi transmissió de vapor d'aigua a l'atmosfera; que hi hagi també temperatura alta, per tant que hi hagi..., que es faci volàtil el sulfhídric, i que hi hagi també vent escàs, que fa que la difusió sigui lenta i es mantingui al costat del riu.

Els estudis continuen, el tema no està tancat ni quant a solucions, ni quant a investigacions sobre el seu origen, ni quant a les conseqüències, i evidentment s'han pres un conjunt de mesures que tot seguit li comentaré.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. Pot preguntar el senyor Saura.

El Sr. SAURA: Gràcies, senyor president. Senyor conseller, jo sé que vostè se n'ha preocupat, d'aquest tema; ara, la resposta que m'ha fet –tot i que després la complementarà, segons ha dit vostè, amb les mesures a prendre– jo crec que no és una resposta que s'adiu amb els quatre anys que hi ha les pudors. És a dir, si el primer estiu hi ha pudors, contaminació, i al cap de dos mesos vostè em fes aquesta resposta, bé, estaria bé; però, és clar, que al cap de quatre anys vostè em digui que encara no se sap què passa tot i reconeixent la seva preocupació, el que està clar és que no s'ha estat eficaç –que no s'ha estat eficaç–, és a dir durant quatre anys consecutius –jo aquest estiu personalment he anat allà– a les nits la gent tanca les portes perquè la pudor que entra és insuportable; segons algun ajuntament diuen que ja hi ha dotze persones que han anat a l'hospital amb símptomes de contaminació o problemes en algunes mucoses –això és la informació que tinc–, i per tant el primer que li vull dir de veritat és que això no pot trigar quatre anys –que això no pot trigar quatre anys.

En segon lloc, dir-li que a sobre no pot trigar quatre anys quan el Pla de sanejament fa temps que està funcionant, quan a hores d'ara –hi insisteixo–, a hores d'ara encara el Govern català no sap ni les causes per les quals es produeix ni ha fet una investigació contundent i eficaç.

Per tant, jo li agrairia que, independentment de les mesures que vostè digui, el que sobretot és important en aquest tema és que l'estiu que ve no existeixin aquestes pudors. Cal fer això, que en quatre anys això no s'ha estat capaç de fer, però cal fer això. I això vol dir posar-hi mitjans, estic segur que això no és un misteri, no ho sé, és que tal com vostè ho ha explicat fins i tot podria semblar que era un misteri sobrenatural; és a dir aquí hi ha algú que aboca, d'una o altra manera hi ha algú que aboca, i si algú aboca en un riu que porta molèsties a centenars de milers de persones s'han de posar tots els mitjans que calgui.

Insisteixo que sé que vostè hi ha estat a sobre, d'aquest tema, però també li dic amb tota cordialitat que fins ara l'eficàcia de la Conselleria en aquest tema ha estat insuficient i, per tant, que ens tindrà al seu costat per tirar endavant totes les accions i mesures que calgui amb un objectiu: que l'estiu que ve les ciutats del tram baix del riu Besòs puguin dormir a l'estiu amb les portes obertes.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Saura. Senyor conseller, haurà de comprimir la seva resposta, perquè li queden trenta segons; hi ha un temps marcat.

El Sr. CONSELLER DE MEDI AMBIENT: Bé, per tant, senyor president, jo el que li voldria assegurar al senyor Saura és que les mesures que s'estan prenent..., jo espero que aquest desig que l'estiu que ve estigui solucionat ho estarà i que el que sí que li vull dir és que tant de bo es degués a una, dues, deu empreses concretes, perquè aleshores ja les tindríem fàcil temps. Portem cinc campanyes amb anàlisis nocturnes i diürnes durant més d'un any, vostè sap que es porten tres o quatre anys també, el Consorci, la Diputació, l'Entitat Metropolitana buscant, és un tema difós, però és un tema que per aquest estiu, no ja solament amb actuacions de prevenció –que també hi estem–, fins i tot prohibint abocaments de sulfurs els mesos d'estiu, ja s'està en marxa, sinó també amb tractament a les aigües de les depuradores per oxidar els sulfurs que hi poguessin haver difosos en l'aigua.

Jo espero, senyor Saura –i sóc el primer a desitjar-ho– que aquest estiu, abans de l'estiu, i potser fins i tot en les eleccions, perquè això no hagi de ser objecte de controvèrsia, pugui estar solucionat.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller.

Les preguntes números 10 i 11 han estat posposades.

*Pregunta al Consell Executiu sobre si ha traslladat
el contingut de la Resolució 99/IV del Parlament
al Ministeri d'Obres Públiques, Transports
i Medi Ambient*

La 12, retirada.

Pregunta al Consell Executiu sobre si el personal del Departament d'Ensenyament que ha pres iniciatives per seguir el compliment de la Llei de normalització lingüística en el col·legi Reyes Católicos, de Barcelona, ha sofert cap conseqüència en llur situació i condicions de prestació laboral

La 13, també. La 14, posposada.

Pregunta al Consell Executiu sobre la inclusió en l'agenda anual de la Generalitat d'informació sobre diferents societats religioses presents a Catalunya

Passem a la 15, pregunta sobre la inclusió en l'agenda anual de la Generalitat d'informació sobre diferents societats religioses presents a Catalunya, que formula el diputat senyor Pere Jordi Piella, que té la paraula.

El Sr. PIELLA: Gràcies, senyor president. La pregunta fa referència a aquesta agenda; penso que es pot dir que és l'agenda oficial de la Generalitat, i al moment de buscar informació —que n'hi ha molta i variada— es veu que en el cas de les associacions religioses aquestes queden reduïdes a l'Església, deu ser l'Església catòlica.

Concretament, la pregunta és si es pensa incloure altres organitzacions religioses en la propera agenda que es pensi editar.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Piella. Pel Consell Executiu, té la paraula el conseller Isac.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA: Moltes gràcies, senyor president. Amb la concisió que vostè fa la referència, en la propera edició no es pensa modificar, atès l'avançat estat en què es troba la seva impressió, però sí que s'està estudiant per a una futura edició incloure alguna altra confessió religiosa de les més majoritàries dins les minoritàries.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. El senyor Piella pot repreguntar.

El Sr. PIELLA: Gràcies, senyor president. Em complau la contesta del senyor conseller, però crec que aquí hauríem de mirar que hi hagués una certa relació entre el discurs que es fa oficial i les actuacions reals de la Generalitat.

Habitualment el president sempre parla que Catalunya té voluntat mediterrània i voluntat europea. És impossible entendre la Mediterrània sense contemplar l'islamisme i el judaisme i és impossible entendre Europa sense contemplar els luterans, els calvinistes i els anglicans, entre altres.

Després, evidentment, aquesta, aquest cap..., entre el que són els discursos oficials i les actuacions reals de la Generalitat crec que és molt poc pedagògic. Hauríem de procurar que aquesta pedagogia es donés de la millor manera, que és realment amb els fets. I crec que valdria la pena que la majoria de les societats religioses que actuen a Catalunya també estiguessin presents dins el discurs real, que són les publicacions de la Generalitat.

Gràcies, senyor conseller.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Piella. El senyor conseller pot contestar la repregunta.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA: Sí, senyor president. Només per fer referència que si bé és cert aquest discurs i que jo li reblaré el clau fent referència al caràcter integrador que té la política que està duent a terme en aquest moment el Govern actual de Catalunya, també és cert el seu caràcter nacionalista, la qual cosa comporta una tradició històrica i una personalitat elaborada al llarg del temps, i sens dubte vostè a mi no em podrà negar que un fet cultural i sociològic innegable ha estat jo diria fins fa ben poc una presència quasi exclusiva d'una religió, que és la catòlica. Això no vol dir que s'hagin d'excloure les altres, la qual cosa jo ja li he dit que és objecte d'estudi en aquests moments, que atesa la situació que per la seva impressió i trama, que es produirà al llarg del mes vinent, no dona temps que s'inclogui en l'edició que sortirà l'any que ve, però sens dubte en futures edicions ja hi haurà presències d'altres religions i d'altres referències a l'agenda de la Generalitat, que —ho subratllo— és l'agenda de la Generalitat, no és l'agenda ni de la Mediterrània ni d'Europa.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller.

Pregunta al Consell Executiu sobre l'inici de les obres de construcció del col·legi públic de Vacarisses

Passem a la següent pregunta, sobre l'inici de les obres de construcció del col·legi públic de Vacarisses, presentada pel diputat senyor Magí Cadevall.

El Sr. CADEVALL: Gràcies, senyor president. El municipi de Vacarisses té una població escolar creixent, no només perquè creix el seu cens sinó perquè, a més, com tots els municipis que tenen moltes segones residències, hi passen a viure definitivament parelles joves, i el cens escolar encara creix més, proporcionalment, que el cens. Bé, resulta que estan en una escola molt mal condicionada: fa pocs anys estaven a les mateixes oficines municipals —no em sembla una cosa lògica—; actualment està en uns mòduls d'aquests prefabricats. L'Ajuntament ha fet tot el que ha pogut per tenir una nova escola digna: han cedit els terrenys, d'acord amb el Departament d'Ensenyament, d'altra banda, el març del 92, i no és que no s'hagi començat l'escola el 94, és que encara no saben quan es començarà.

Jo agrairia al senyor conseller que me'n pogués informar.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Cadevall. El senyor conseller Pujals té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT: Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor Cadevall, efectivament, el municipi de Vacarisses té un creixement demogràfic i, tot amb tot, sembla que la instal·lació de mòduls prefabricats va millorar les condicions d'escolarització en què es trobaven aquests nois i noies, tot i que

es tracta, òbviament, d'una solució provisional. Ara, és una solució provisional que atén l'escolarització de manera suficient, perquè els mòduls que s'hi han instal·lat són tres, que són els que corresponen a la demanda que hi ha en aquests moments.

L'Ajuntament de Vacarisses, el 6 de març del 92, va posar a disposició del Departament d'Ensenyament un solar per a la construcció d'un nou centre d'educació primària, i certament aquesta és la intenció del Departament: acceptar aquest solar. Així ho vam fer, però condicionats per un informe tècnic del mateix Departament, en què la validesa del solar venia subordinada a la necessitat que l'Ajuntament suprimís una línia d'alta tensió que el creuava, entre altres qüestions menors.

En el text de la pregunta formulada pel senyor Magí Cadevall s'afirma que aquest soterrament d'una línia d'alta tensió ha estat realitzat ja a càrrec de l'Ajuntament. Jo no puc negar aquesta afirmació, ans al contrari, però sí que vull manifestar que, en tot cas, l'Ajuntament de Vacarisses no ho ha comunicat encara al Departament d'Ensenyament, i, si això està fet, millor que millor, però el que han de fer ara és comunicar-ho, perquè, en definitiva, la nostra previsió és iniciar les obres de substitució del col·legi públic de Vacarisses l'any vinent, i en aquest sentit ens aniria bé tenir aquesta confirmació del mateix Ajuntament.

L'obra programada, com em sembla que coneix bé el senyor Cadevall –i, en tot cas, l'informo ara–, consisteix en la construcció de sis unitats més serveis, amb la possibilitat d'ampliar-les fins a una línia completa, en el cas que el temps confirmi l'actual tendència creixent de la població infantil del municipi de Vacarisses.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. El senyor Magí Cadevall pot repreguntar.

El Sr. CADEVALL: Lamento, senyor conseller –altres vegades li agraeixo la seva resposta–, dir que no em satisfà pas. Primer: ha afirmat que els mòduls eren suficients; els mòduls són insuficients, han reclamat més mòduls: aquí tinc una carta signada pel senyor Ramon Farré, delegat territorial, on, com a motiu, senyor conseller, de no posar més mòduls, no diu que no siguin necessaris, sinó que, textualment, diu que «serà del tot impossible, vistes les disponibilitats del pressupost», no pel fet que no siguin necessaris.

Llavors, senyor conseller, han tingut tants contactes amb la Delegació Territorial que jo no sé si falta algun paper escrit, però si la Conselleria no s'ha assabentat que la línia està soterrada, alguna cosa falla, no en l'Ajuntament de Vacarisses, que ha fet absolutament tot el possible perquè es pugui construir la nova escola, sinó que potser també alguna cosa falla de comunicació en l'organització de la Conselleria d'Ensenyament. I, en fi, espero, doncs, que em pugui dir la data concreta.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Cadevall. El senyor conseller pot contestar.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT: Moltes gràcies, senyor president. Lamento que la meua resposta no

sigui satisfactòria. En tot cas, el que sí que és, és una resposta completa en relació amb tots els aspectes que vostè preguntava i els que s'endevinaven de la seva pregunta, i això suposo que no ho podrà negar.

Per un altre costat, deixi'm dir que si el Departament d'Ensenyament accepta la cessió d'un solar condicionada al soterrament d'una línia d'alta tensió, perdoni que li ho digui, però qui ha de dir això oficialment al Departament és l'Ajuntament de Vacarisses: no ho pot fer ningú més, ni ningú el pot substituir en aquesta responsabilitat.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. Les preguntes 17 i 18 han quedat posposades.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
el termini de construcció de l'edifici
de l'Institut de Torelló (Osona)*

La 19 és sobre el termini de construcció de l'edifici de l'Institut de Torelló (Osona), presentada pel diputat senyor Antoni Noguer. Té la paraula.

El Sr. NOGUER: Gràcies, senyor president. La pregunta fa referència, lògicament, a la construcció del nou edifici per a l'Institut de Torelló. Vostè, senyor conseller, segurament sabrà que actualment l'Institut de Torelló es troba en un edifici municipal, propietat de l'Ajuntament de Torelló, ja fa molts anys, edifici que amb el transcurs dels anys s'ha fet petit, per la qual cosa pateix problemes d'encabiment de tots els alumnes. Jo he vist en el pressupost per a l'any que ve –no aprovat encara, lògicament– que hi ha una inversió de 15 milions a l'IES de Torelló. Suposo, en ser una quantitat així petita, que es refereix a l'institut actual, a l'edifici actual. No obstant, com que hi ha una promesa feta i un compromís pres des de ja fa temps per a la construcció del nou institut de Torelló, voldria demanar a veure quines són les previsions de la Conselleria per tal de fer el nou edifici que ha de ser l'institut de Torelló.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Noguer. El conseller senyor Pujals té la paraula per contestar.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT: Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor diputat, en primer lloc m'agradaria aclarir que la partida de 15 milions de pessetes correspon als costos de redacció del projecte de construcció del nou IES de Torelló i no a la previsió d'efectuar obres en les instal·lacions actuals. De fet, el Departament d'Ensenyament té previst iniciar l'any vinent l'expedient de contractació de les obres de construcció de l'institut de Torelló. Aquest nou centre disposarà de quatre línies d'ensenyament secundari obligatori i tres de batxillerat, i el pressupost d'execució previst en l'avantprojecte és de 525 milions de pessetes. D'acord amb la nostra programació, l'institut entrarà en funcionament el curs escolar 97-98.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. Pot repreguntar el senyor Noguer.

El Sr. NOGUER: Sí, moltes gràcies, senyor president. Bé, l'error meu en veure aquests 15 milions ve donat per tal que allà no especifica que és la redacció del projecte: simplement parla de l'IES de Torelló, però, en tot cas, gràcies per l'aclariment, i també agrair-li la resposta, tot pregant-li, doncs, que el projecte tiri endavant com més aviat millor i que l'institut sigui una realitat ben aviat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Noguer. El senyor conseller? *(Pausa.)*

Les preguntes des de la número 20 fins a la 42 han quedat posposades.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
l'ús de la llengua catalana
en l'Administració de justícia*

Passem a la 43: pregunta sobre l'ús de la llengua catalana en l'Administració de justícia, presentada pel diputat senyor Jaume Rodri, que té la paraula.

El Sr. RODRI: Gràcies, senyor president. Senyor conseller, senyores i senyors diputats, la pregunta és reiterada; amb el senyor Isac en parlem sovint: nosaltres insistim moltíssim en aquest fet. L'any 75 va ser l'any del català a l'escola; és possible, potser, que l'any 95 sigui l'any del català a justícia, a Catalunya? —demano, demanem. Dels tres poders en què se sustenta, doncs, qualsevol govern o qualsevol estat, nosaltres en tenim un idiomàticament no constitucional, de fet; en tenim un d'absolutament impropï, de fet, a la pràctica. Quan hom vol benevolència s'ajup fins al límit del ridícul, perquè el que vol és que el jutge l'absolgui, i qui fa possible aquesta situació de milers de conciutadans nostres provoca un escàndol a nivell col·lectiu i a nivell personal. Algú ha d'impedir que molts catalans s'ajupin fins al ridícul. Com està? Quins plans té perquè el català en el món de la justícia sigui un fet més normal del que és, senyor conseller?

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Rodri. Pel Consell Executiu, té la paraula el conseller de Justícia, senyor Isac.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA: Moltes gràcies, senyor president. Díficil contestar d'una manera suficient en el breu espai de temps; per tant, li pregaré que, si de cas m'allargués, atesa la transcendència i importància del tema, la seva generositat em permetés de passar-me una mica...

El Sr. PRESIDENT: No n'acostuma a tenir, la presidència, de generositat en aquest tràmit, però, bé, com que estem consumint ara un temps que no daixò, doncs...

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA: Senyor president, el català a l'Administració de justícia és un tema molt important. Només faig aquesta referència. Quan vostè m'ho digui, jo callaré.

Vostè sap que és un dels temes prioritaris, per no dir el tema prioritari, des del punt de vista conceptual, del Departament de Justícia, i aquest va ser el seu posicionament,

l'any passat, aproximadament, sobre aquestes dates, quan vam estar discutint i debatent el pressupost de la Generalitat, degut al creixement i a la tensió que s'havia determinat, i és intenció del Departament de Justícia respecte als pressupostos de l'any vinent, tot i que les possibilitats són limitades, de fer una atenció especialíssima al tema de la normalització lingüística.

Comparteixo absolutament amb vostè l'anàlisi que fa, des de l'òptica constitucional, d'aquesta qüestió, i la referència a la inconveniència i a la impertinència política d'haver de demanar o haver de pregar perquè es faci resso i es compleixi allò que és un dret inalienable i innegociable. Conseqüentment, i des d'aquesta òptica, és un plaer anunciar-li que, seguint aquesta mateixa línia de política estricta, en la darrera reforma de la Llei orgànica del poder judicial s'ha suprimit una de les qüestions que podien donar lloc a l'arbitrarietat i que comportava una negació per via indirecta del caràcter de llengua pròpia i, conseqüentment, llengua oficial de Catalunya a l'Administració de justícia, que era el català. Vostè coneixerà que en aquests moments l'article 231 de la Llei orgànica del poder judicial, en el seu apartat 4, ha suprimit la possibilitat d'ordenar la traducció de les actuacions fetes davant els tribunals de justícia en català per mandat judicial. Conseqüentment, només es podrà ordenar la traducció quan alguna de les parts ho demani, al·legant indefensió, o quan aquesta actuació hagi de fer eficàcia fora de Catalunya, atès que o tenint en compte que el territori on hagi de fer eficàcia no tingui llengua coincident en català. Lògicament, està pensant en un possible recurs de cassació davant el Tribunal Suprem, que s'ha d'executar a Madrid.

Això comporta que, de dret, existeix l'obligació, per part de tots els funcionaris de l'Administració de justícia, de conèixer el català. Conèixer vol dir exactament això: conèixer; no pressuposa parlar-lo o escriure'l, però sí conèixer-lo i entendre'l, de manera que qualsevol ciutadà català pot fer totes les seves actuacions davant dels tribunals en català, sense que per aquesta sola causa se li pugui exigir traducció, atès que el jutge, el funcionari, etcètera, no coneixi o entengui el català.

No obstant, la realitat és la que és. No obstant, la història ha estat la que ha estat, i, evidentment, una de les coses que al llarg de la seva evolució històrica Catalunya va perdre va ser els seus òrgans públics d'administració, entre ells la mateixa Administració de justícia, i que aquesta va ser objecte d'una maniobra política molt ben dissenyada, en els dos segles anteriors, i que va tenir per objecte, d'una banda, introduir la pràctica d'una administració que ens era aliena i, d'altra banda, intentar anar-la minant lentament, per tal de fer desaparèixer el nostre dret. Però així són les coses i aquesta ha estat la història, i, per tant, no es pot pretendre en tres, quatre o cinc anys canviar aquesta actitud. Conseqüentment, nosaltres, paral·lelament a aquestes accions de tipus legal, establim uns programes que no són de normalització, com eren fins al moment en el qual es limitava a donar suport a les traduccions, textos i materials escrits

en català, sinó que estem executant un programa de dinamització per tal de trobar, fer veure, incitar i ajudar el mateix personal funcionari de l'Administració de justícia, pensant, evidentment, en unes futures transferències, per tal que actuïn com a autèntics impulsors d'aquesta política, com a autèntics impulsors de la tasca, que facilitin i facin veure a la ciutadania de Catalunya que té tot el dret de lliure elecció, per part del ciutadà català, de fer totes aquelles actuacions, totes aquelles compareixences i tots aquells escrits que ells vulguin davant dels tribunals de justícia, en català.

Al respecte, li vull manifestar la sensibilització important que en aquests moments hi ha a la Presidència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, el qual, doncs, està disposat a exercir la seva presidència, quan, malgrat tot això que jo li acabo de dir ara, ens trobem amb alguna —que segurament hi serà— actitud reticent per part d'alguna individualitat o alguna minoria, que, lògicament, s'ha de pensar que continuarà existint.

A banda d'això, el Departament de Justícia té clar que el procés judicial sol ser la fase final d'una actuació negociadora prèvia. Conseqüentment, pensem que impulsant també en aquestes fases negocials prèvies ja preordenarà el procés en català, la qual cosa em permet anunciar-li que, en coordinació amb les diferents institucions, corporacions públiques o fins i tot privades, però que tenen una important influència en el desenvolupament dels posteriors processos judicials, s'estan executant accions, que estan a punt de fer-se públiques i, per tant, de ser conegudes per tothom, però que és un honor anunciar-les a aquesta cambra, per tal que facilitin les documentacions prèvies ja en català: m'estic referint al mercat dels crèdits hipotecaris; m'estic referint al mercat de la informació jurídica, amb una important col·laboració tant per part del Col·legi Notarial com per part del Col·legi de Registradors, i, lògicament —és fàcil imaginar-ho—, tots aquells intermediaris financers que fan crèdits, normalment o majoritàriament hipotecaris, que donen peu a tot un seguit de processos judicials, els quals, entre el conjunt d'ofertes que podran fer a les persones que sol·liciten aquests crèdits, serà també la d'oferir-los la documentació i tramesa de tot l'expedient i, consegüentment, la redacció de l'escriptura pública directament en català.

Esperem que això tingui un ressò important i que preordeni ja tot un seguit important de processos, els quals, lògicament, ja que el punt central d'aquest procés està fet en català, s'hauran de tramitar en català.

Res més, com a línies mestres de quina és la intenció del capteniment en aquesta matèria.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor conseller. Pot preguntar el senyor Rodri.

El Sr. RODRI: Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors, senyor conseller, substancialment estem d'acord tots, em fa l'efecte, amb l'esforç que vostè personalment, i el seu Departament, ha intentat en aquest camp, però això no impedeix que la realitat sigui la que és, i, per tant, parlar de dos o tres anys que fa que vostè puguin estar treballant, com ha dit, em sembla que no correspon amb el

temps que el Govern, sostingut per Convergència i Unió, està al poder. Aquest és un defecte greu, és una mancança important i gravíssima.

Vostè ha anunciat un seguit de mesures col·laterals a les polítiques de govern, com són el que puguin fer les caixes, el que puguin fer els col·legis de notaris... Això ens sembla que és molt important, perquè el català entrarà a la justícia per via social, per via no política, per via de consuetud entre els ciutadans, i vostès, això, ho han de reforçar. I vostès, a la pràctica..., i permeti'm que només tregui un cas, però és que és molt recent: la mateixa Generalitat de Catalunya s'adreça al jutjat número 7 de Barcelona en castellà, i això és el setembre d'aquest any.

Senyor conseller, jo li demano: ajudi els ciutadans, però faci un curset accelerat a tots els seus companys de Govern.

I moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Rodri. Senyor conseller?

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA: Sí, senyor president. Només per puntualitzar una qüestió: quan jo feia referència als dos darrers anys, feia referència als anys en què jo em responsabilitzo directament d'aquesta acció. Vostè sap, igual que jo, que des que el Govern de la Generalitat, que està suportat pels partits de Convergència i Unió, és el que és, doncs, s'estan duent a terme totes unes tasques, tots uns programes d'accions que van des de previsions de futur, com són les beques per a facilitar l'accés dels universitaris catalans als llocs clau de l'Administració de justícia, fins a tot un seguit d'actuacions mitjançant els programes de normalització lingüística. Les coses tenen el seu temps, les coses van al seu pas; és difícil que tot un conjunt de professionals de caràcter funcionari, que tenen els seus drets, puguin ser objecte de certes actuacions; els drets s'han de respectar, i hi han els que hi han. I jo penso que les coses van avançant.

I quant que s'hagi pogut produir una actuació judicial de la Generalitat en castellà, doncs, efectivament, jo en aquest cas li haig de reconèixer que no és un exemple i que, per tant, pel que a mi pertoca, això no es tornarà a reproduir.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. La presidència vol fer constar que si ha estat tolerant amb el temps en aquesta pregunta ha estat motivat perquè les altres preguntes que estaven en programa havien estat posposades; per consegüent, podíem exhaurir l'hora reservada a preguntes. Per consegüent, no hem establert cap precedent.

Interpel·lació al Consell Executiu sobre les polítiques d'ocupació a Catalunya

Passem a l'onzè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació sobre les polítiques d'ocupació a Catalunya, presentada pel diputat senyor Joan Saura, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. Té la paraula.

El Sr. SAURA: Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, senyor conseller, aquesta inter-

pellació és una interpellació sobre polítiques d'ocupació, però el meu Grup la voldria centrar especialment en un debat sobre la proposta del Servei Català de Col·locació que el Departament de Treball ha anunciat, dient, en primer lloc, que tenim una certa sorpresa que una proposta d'aquestes característiques, una proposta tan important com és la creació pel Govern català d'un servei català de col·locació, no hagi tingut fins ara cap informació parlamentària. És a dir, estem parlant..., des del mes de juny, el conseller de Treball ha anunciat en els mitjans de comunicació la creació d'aquest servei, però, hi insisteixo, a hores d'ara, des del punt de vista parlamentari, no hi ha cap informació. I, per tant, aquesta interpellació vol demanar informació del senyor conseller en relació amb aquesta proposta, i també debatre alguns dels aspectes que considerem negatius d'aquesta proposta.

En tot cas, senyor conseller, li volem dir que fem aquesta interpellació amb una gran preocupació, preocupació pel contingut del que avui sabem i coneixem del Servei Català de Col·locació i preocupació per les formes i pel procediment mitjançant el qual el Govern està intentant instal·lar, crear aquest servei.

En tot cas, senyor conseller, amb la informació que avui tenim, sí que li volem avançar quina és la nostra opinió del Servei Català de Col·locació. La nostra opinió és que el Govern català, que la Generalitat ha renunciat a impulsar un veritable servei públic d'ocupació i, per tant, universal a Catalunya. I vull remarcar aquestes tres paraules, és a dir: un servei català públic, un servei català d'ocupació i un servei català universal.

Quina és, en resum, en síntesi, quina és la proposta de servei català de col·locació que ens fa el Departament de Treball o el Govern català? Ens proposen crear una xarxa coordinada informàticament per informar i relacionar –de forma ràpida, es diu– les ofertes i les demandes de treball. Aquesta xarxa estaria integrada de forma obligatòria pels centres col·laboradors de formació ocupacional, i la borsa de treball que es crearia, fonamentalment, seria la borsa de treball composta pels alumnes dels centres de formació ocupacional. Aquesta, molt en síntesi, és la proposta de servei català d'ocupació.

En definitiva, això servirà –permeti'm que ho digui també de forma molt esquemàtica– perquè una empresa, quan faci una oferta de treball, actuï sobre el sistema, i el sistema li enviarà els deu o els quinze millors candidats. I també servirà, segons la proposta del Govern, de forma més no tan important, també servirà perquè els aturats puguin tenir informació i atenció.

És a dir, es tracta, segons aquesta proposta, fonamentalment, de facilitar que les empreses puguin escollir entre els millors candidats. Això és, fonamentalment, la proposta de servei català de col·locació. Això, si es modifiquen determinats condicionaments, no ens sembla malament; això, si es modifiquen determinats condicionaments –que després m'hi referiré–, no ens sembla malament. El que ens sembla inacceptable és que el Servei Català de Col·locació, fonamental-

ment, només sigui això. Per què diem que ens sembla inacceptable? Vegem-ne algunes raons.

Primera raó: hi ha una renúncia implícita de traspàs de l'Inem; sé que sempre Convergència i Unió i el conseller de Treball i el..., diuen que volem l'Inem; però l'Inem no ha estat en cap de les propostes prioritàries que el senyor Pujol ha fet de traspàs, i, des del nostre punt de vista, el traspàs de l'Inem era un dels primers traspàsos que el Govern català havia d'exigir. Això no s'ha fet, i avui l'Inem no està entre les prioritats de traspàs.

Una segona raó: aquest sistema que vostès implanten no és un sistema universal. Què vull dir que no és un sistema universal? Que vostès inicien, creen un servei català de col·locació que, fonamentalment, treballa sobre els alumnes de formació ocupacional. Per tant, està treballant –vostè em corregirà– aquest any sobre cinquanta, sobre seixanta, sobre setanta mil aturats –no sé les xifres d'aquest any; l'any passat van ser seixanta-sis mil, segons les seves paraules. Treballa sobre aquesta borsa de treball. Els centres de formació ocupacional introdueixen els currículums *vitae* i es crea una borsa de treball; borsa de treball que en la mateixa proposta que vostès fan..., parlen d'una proposta de gran especialització. Què és el que passarà aquí amb la nostra realitat? Vostès estan dissenyant un servei català de col·locació gairebé exclusivament per a un segment; si vostès volen, entre cometes, per als «millors» aturats. Perquè, la nostra realitat de l'atur, quina és, senyor conseller? Vostè la sap: és una realitat on més del 75% dels aturats, o el 80 –vostè també em podrà corregir–, no tenen estudis primaris, amb una quantitat important de persones d'atur de llarga durada, de més de quaranta-cinc anys... Tota aquesta gent, amb aquesta proposta que vostès fan, queda en bona part fora del sistema: entre un obrer de la construcció de quaranta-cinc anys i un altre obrer de la construcció de quaranta-vuit anys, els dos aturats, sobre quin currículum decidirem amb aquest sistema? És a dir, un sistema que, en definitiva, el que fa és seleccionar els millors des del punt de vista de l'especialització no és un sistema que es correspongui avui amb la realitat del nostre atur: la realitat del nostre atur és un atur sense formació, de llarga durada, amb un petit nivell d'especialització. I, per tant, hi ha tot un seguit d'aturats, la gran part d'aturats, que continuaran estant registrats a l'Inem.

Tot això és més greu perquè aquest no és un sistema públic, senyor conseller. És a dir, el Servei Català de Col·locació que vostès ens presenten és un sistema gestionat per agents privats –i nosaltres creiem que els agents socials han d'estar implicats en la gestió, però no exclusivament o gairebé pels agents privats– i condicionat fortament per les empreses. I, si en el sistema que els he descrit resulta que la gestió és, fonamentalment, pels agents privats, amb un fort condicionament de les empreses, poden passar coses perilloses. Jo els diré tres coses que poden passar.

En primer lloc, aquest sistema pot presentar greus problemes respecte a la possible no-preservació de les dades personals. És a dir, els aturats, en qualsevol centre, eh?, en un

centre que dona classes de perruqueria, de construcció..., s'introdueixen dades personals. Quin sistema hi ha per preservar les dades personals?

Però pot passar una segona cosa que ja ha passat —que ja ha passat—, i el servei català encara no funciona. Què és el que ha passat? Que, en el qüestionari amb què està treballant el Departament de Treball, una de les preguntes de les dades de la fitxa de l'aturat, saben vostès quina era? L'aspecte de l'aturat, l'aspecte de la persona aturada. Això, posteriorment, sembla que el senyor director general d'ocupació ha dit que ho ha retirat, però ha admès que aquesta era una pressió dels empresaris. «Volem nois o noies joves, “guapos”, que no siguin baixets, que no siguin grossos...»: l'aspecte.

Tercera qüestió que pot passar: una possible discriminació per part de les empreses en relació amb els aturats depèn d'on vénen. M'explico: els sindicats tenen centres de formació ocupacional, i els empresaris també tenen centres de formació ocupacional; no és «descabellat» pensar que existeixi discriminació..., ja no dic negativa; no m'imagino dient: «No agafin vostès els que vinguin d'aquí», però sí que m'imagino dient: «Vostès agafin, senyors empresaris, només els que vinguin d'aquí.» I, per tant, en la mesura que amb aquest sistema l'aturat ve etiquetat, de quin centre col·laborador és, és possible establir discriminació positiva, i, per tant, és possible que els centres de formació ocupacional dels sindicats, dels ajuntaments o del que sigui siguin discriminats. I això té un següent pas: la primera avaluació, o la segona que es faci, del nivell d'inserció, donarà que els centres dels sindicats o dels ajuntaments tenen un tant per cent d'inserció petit, i, per tant, tindran menys diners. I, per tant, aquesta és una línia d'acció que pot significar deixar els centres de formació ocupacional i la política ocupacional en mans exclusivament de les empreses privades.

Per tant, el que li estic dient, senyor conseller, és que hi ha una renúncia a establir una política pública d'ocupació, hi ha una renúncia. I per a nosaltres què voldria dir una política d'ocupació activa? Voldria dir el que hem dit sempre: un institut d'ocupació català que integri totes les polítiques d'ocupació, que les integri totes. I amb això sembla que fa temps estàvem tots d'acord; avui la proposta que vostès ens fan ni molt menys integra gairebé res. Segona, un institut català d'ocupació que tingui en el centre de la seva política tots els aturats i totes les aturades de Catalunya. I en tercer lloc, un institut català d'ocupació que, contemplant una veritable participació dels empresaris, dels sindicats, dels ajuntaments, tingui una direcció pública d'aquest Institut Català d'Ocupació.

No estem d'acord que es tiri endavant aquest Servei Català de Col·locació amb l'Inem per un cantó, aquest servei per un altre; no estem d'acord que els plans d'ocupació de la Generalitat es gestionin des d'un lloc i que aquest servei no hi tingui res a veure, és significatiu, fins i tot, que tot i que el Departament de Treball inicialment va qualificar aquest servei de Servei Català d'Ocupació, inicialment el projecte era Servei Català d'Ocupació, l'ha canviat i ha posat Servei Català de Col·locació. No és un canvi semàntic; no és el mateix

un servei català d'ocupació que un servei català de col·locació, de facilitar una determinada col·locació a determinades persones en determinades empreses.

I per acabar, només dues últimes qüestions. La primera, el procediment. Senyor conseller, presenti un projecte de llei en aquest Parlament amb tot allò que fa referència a la política d'ocupació i a la política de formació ocupacional. En aquest Parlament —no vull dir lleis— hem legislat sobre molt; segur que tot era necessari que fos llei. Però jo li dic que compari vostè algunes de les lleis que aquest Parlament ha aprovat en els últims dos anys amb la importància del que li estic dient; una llei que determini els objectius de la política ocupacional a Catalunya, la participació dels agents socials, com es donaran les subvencions. Això és un dels temes més importants de Catalunya; és a dir, la lluita contra l'atur, si volem ser conseqüents amb el que el senyor Jordi Pujol deia, que era un dels eixos més importants, tot això ha de venir aquí, ho podem discutir. El que no val, senyor conseller, és que vostè anunciï a la premsa que està fent això, no ho consulti amb ningú i de fet tiri endavant un servei català de col·locació que —hi insisteixo— avui per avui, el que és, és muntar una xarxa perquè les empreses puguin, d'alguna manera, escollir millor els treballadors.

I en la seva resposta també li agrairia que em contestés tres o quatre dubtes que han aparegut o que jo tinc, no? Primera, en aquest servei es contempla la possibilitat que un aturat pugui anar a Servicaixa, amb la targeta, a veure en definitiva quines són les ofertes de treball; és a dir, es contempla aquesta possibilitat, que les oficines de La Caixa estiguin contemplades en aquest servei?

Segona, amb quin pressupost està fent vostè tot això? Perquè, si no ho tinc mal entès, en el pressupost del 94 no hi ha cap partida. Per tant, m'agradaria saber en base a quines partides s'està fent això.

I en tercer lloc, la reforma del mercat de treball ha determinat que hi poden haver agències de col·locació privades sempre que no existeixi afany de lucre. En aquesta xarxa que vostè proposa hi ha alguns centres col·laboradors que tenen afany de lucre. Com pensa solucionar això?

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Saura. Pel Consell Executiu, té la paraula l'honorable conseller senyor Farreres.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL (Ignasi Farreres i Bochaca): Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, il·lustre diputat senyor Saura, bé, vostè, el plantejament era en relació amb les polítiques d'ocupació, però des del primer moment ha especificat que tenia interès especial —jo diria quasi monogràfic— en el tema del Servei Català de Col·locació. Però com que algun dels seus elements de referència fan referència a l'ocupació, doncs, permeti que faci una resposta inicialment una mica global per després entrar, que li contestaré, evidentment, al tema del Servei Català de Col·locació específicament.

Miri, el nivell d'ocupació —ho hem dit altres vegades— depèn fonamentalment —no s'ha de perdre de vista— del

manteniment dels llocs de treball i de la creació de nous llocs de treball, els dos elements, i, per tant, cal, per una banda, fer tot el possible, el que implica això com a conseqüència, evitar la destrucció de llocs de treball, creació de nous llocs de treball, incentivar i fer que es cobreixin totes les ofertes de llocs de treball existents al mercat.

Per altra banda, la internacionalització, la mundialització de les relacions econòmiques fa que hi hagi molts factors que incideixin sobre l'economia i, per tant, també sobre l'ocupació d'un país i, en fi, hi ha molts elements variables, cada dia més —n'hem parlat molt— i que fa necessari que per fer front al tema de l'atur i a la creació d'ocupació es fa necessària una coordinació —és important—, una coordinació a nivell de tots els països de les polítiques d'ocupació. I en això hi coincideixen substancialment tots els experts dels informes, tant de l'OCDE com del mateix president de les Comunitats Europees, la Unió Europea ara, el senyor Delors, com de l'OIT. I, concretament, em sembla que es feia referència al document que es va discutir a Ginebra, «Cap a l'ocupació plena», de l'OIT, que diu precisament que una necessitat imperiosa per lluitar contra l'atur està en intentar coordinar a nivell de tots els països les polítiques de foment de l'ocupació, de lluita contra l'atur, la seva coordinació.

La Generalitat estem en aquesta voluntat, diguem-ne, de coordinar les polítiques actives per lluitar contra l'atur, perquè sabem que no es pot actuar aïlladament del context en què vius i especialment el context més pròxim, que és la Unió Europea, perquè els intercanvis són ja sense barreres. I només purament enumerativament, li puc dir que dins d'aquesta acció de foment de l'ocupació i de l'economia, de cara a tenir ocupació, les línies generals del Govern de la Generalitat s'han marcat sempre i estan enumerades amb ajudar a l'economia productiva, amb suport a la recerca, amb establir les infraestructures horitzontals especialment, amb el suport a les petites i mitjanes empreses, el suport a la competitivitat, a l'exportació, a la tecnologia; no hi entraré més.

Específicament, sobre el tema de treball, de les accions pròpies de la Conselleria de Treball, fonamentalment assenyalaria a part de les accions que veníem tradicionalment fent: la millora dels instruments i serveis de col·locació i d'autoocupació, i en això hi poso accent. I això a més està en la línia de les resolucions aprovades per aquest mateix Parlament en el darrer debat d'orientació de política general, el dia 27 d'octubre passat. Per tant, millora d'aquests instruments de col·locació i d'autoocupació; el desenvolupament de la formació ocupacional —una altra eina essencialíssima— i la continuació del diàleg social. Jo, si no és del seu interès, de la formació ocupacional, no en parlaré, n'hem parlat en alguna altra interpellació, i, per tant, em centraré en el primer i tercer punts, diguem-ne, que li he enumerat.

El Servei Català de Col·locació, escolti, permeti'm dir-li primer una cosa. Jo li agraeixo el to, almenys fins al moment, diguem-ne, molt correcte de plantejament de la seva intervenció, però que a mi em demostra la conveniència del que vostè deia, que el tema sigui informat parlamentària-

ment, perquè vostè demostra que no coneix realment el Servei Català de Col·locació. Llavors, vostè ha hagut de fer unes explicacions sobre el Servei Català de Col·locació, sobre una sèrie de supòsits o premisses que no s'ajusten en absolut a la realitat en molts casos. El primer que li dic, per tant, és que jo ja vaig demanar el dia 28 del mes passat una compareixença a la Comissió de Política Social per explicar el Servei Català de Col·locació. Per tant, la voluntat de transparència, d'explicació a fons d'aquesta temàtica està feta..., o sigui, el primer acte que ha fet, diguem-ne, aquesta Conselleria de cara a la seva oficialització de projectes ha estat en aquest sentit.

Vostè ha fet referència al traspàs de l'Inem: nosaltres el continuem reivindicant i aquest Parlament va aprovar també en aquest mateix Ple la reivindicació del traspàs de l'Inem. Ara, mentre no ens arribi el traspàs de l'Inem, doncs, evidentment, hi ha els fets que recull la reforma laboral, entre ells, les modificacions que permeten..., concretament, quan ha trencat el monopoli de l'Inem respecte a la intermediació laboral. I, per tant, creiem que seria absurd, doncs, que mentre no se'ns traspassi l'Inem, cosa que per altra banda el conseller Alavedra fa dos o tres dies va anunciar la voluntat política de ser demanat a partir d'ara, però, mentre no hi hagi aquest traspàs, fóra absurd que no féssim res, per entendre'ns. Per tant, és com si haguéssim actuat..., doncs, que no haguéssim fet formació ocupacional a Catalunya fins que se'ns va traspasar; se'ns va traspasar l'any 92 i, en canvi, vam començar a fer formació ocupacional l'any 86. Per tant, ens hem d'avançar, perquè són temes prioritaris.

I, per tant, dins d'aquest no-monopoli de l'Inem, sinó que invita la societat i les administracions, i la societat en general, que hi entri mitjançant agència sense ànim de lucre, nosaltres hem cregut possible i aconsellable entrar-hi mitjançant això, la creació d'un servei català de col·locació. Voldria dir-li una cosa: aquest conseller, des del primer moment, ha utilitzat la terminologia «servei català de col·locació», molt conscient que la col·locació és una funció específica dins de les polítiques d'ocupació; no abasta tots els conceptes d'ocupació, que és un terme, diguem-ne, imaginari, i que també hi donem resposta a una de les dues propostes que jo també desenvoluparé, que és el servei, la proposta de creació del servei català..., o servei, en aquest cas, de foment i suport a l'autoocupació, però aquest és un altre aspecte.

Per tant, diguem-ne, jo he utilitzat aquesta terminologia; si algú l'ha utilitzat en un moment donat o un altre, senzillament, doncs ha estat, en tot cas, no per part meua. I aquest, el concebem com de títol experimental, però per iniciar-lo ja el mes de febrer, obert a tothom, i li reforço el «tothom», obert a tothom, a tots els aturats del país; no sols als aturats del país, sinó també a tots aquells que volen canviar de feina, aquells que volen canviar de lloc de treball, aquells que es volen promocionar, o sigui els aturats i els ocupats, per tant, no limitat als alumnes. Els alumnes dels centres de formació ocupacional seran exclusivament durant el mes de gener que es llançarà una fase de primer rodatge o experimental. Durant aquest mes l'experiència es rodarà o

s'iniciarà amb ells, però el mes de febrer la voluntat d'obertura a tothom.

La nostra intenció no és competir amb l'Inem, sinó ajudar els objectius dels governs, tant de l'Estat com de la Generalitat, objectius que són propis dels governs, i joestic segur que també de vostès, que és intentar reduir l'atur, fer tot el possible per reduir l'atur i, per tant, crear el màxim d'ocupació, i també que es cobreixin tots els llocs de treball existents.

Per tant, quin seria el nostre desig respecte a la qüestió, respecte a l'Inem? Doncs, miri, que l'estructura de col·locació de l'Inem fos assumida pel Servei Català de Col·locació; aquest seria el nostre desig. I ara ja no dic que l'Inem en la seva totalitat, perquè hi ha el tema dels pagaments, que també el reivindiquem, però, diguem-ne, tot el que són polítiques actives fossin assumides pel Servei Català de Col·locació, que llavors en podríem dir amb certa plenitud «Servei Català d'Ocupació», perquè hi ha tota una sèrie de polítiques actives, escoles- taller, etcètera, que continuen en mans de l'Inem i que estan treballant amb un cert paral·lelisme.

Nosaltres com hem desplegat aquest Servei Català..., com pensem desplegar-lo? També permeti'm dir una cosa. Diguem-ne, això començarà –ja li dic– a partir del mes de febrer, el mes de gener, amb aquesta primera fase. Per tant, estem a nivell del projecte, de les idees, de les intencions. Com pensem desplegar-lo? Doncs, partint del model de formació ocupacional amb el qual hem vingut funcionant fins ara i que ens ha funcionat francament bé i que tenim una atapeïda xarxa a nivell de tot Catalunya, en la qual participen ajuntaments i entitats de tot tipus. Per tant, aquesta xarxa global coordinada, que té com a missió rebre, informar i casar ofertes i demandes de treball i donar, addicionalment també –és una visió–, orientació professional i també suport i orientació..., i execució de formació ocupacional.

Per tant, el Servei Català de Col·locació permet o pretén una voluntat de globalització, permet, pretén una voluntat de globalització de tots els mitjans que hi hagin a la nostra societat al servei d'una política activa d'ocupació i la finalitat del qual seria donar la màxima transparència i la màxima eficàcia al mercat del treball o a la bossa del mercat de treball –dit amb aquests termes–, perquè hi han moltíssims llocs de treball que existeixen en potència i que no són coberts perquè no s'ha casat, diguem-ne, l'oferta i la demanda; no són coneguts per la distància o per la transparència; senzillament no són coneguts els dos components que s'han de fer per a casar l'operació. Posant el símil, diguem-ne, d'una borsa de valors, doncs, és igual: s'han de casar oferta i demanda, passa igual aquí. Per tant, hi ha un tant per cent molt elevat que pretén que sigui saturat, almenys col·laborar que sigui saturat en la seva realitat. Els objectius, per tant, d'interrelacionar oferta i demanda, mitjançant com?, quin mecanisme? Atendre les ofertes de les empreses: importantíssim! Tot el que fem seria una ficció si les empreses no ens portessin les seves ofertes. Ja podem tenir llistes d'aturats arreu de les oficines, si no hi ha les ofertes de les empreses; per tant,

essencialíssim aquest punt, i ho dic perquè té conseqüències, després, en el sistema operatiu que s'estableix.

Atendre, per una altra banda, les demandes dels treballadors que volen inserir-se o que volen reinserir-se o que volen entrar per primera vegada al mercat de treball, i per tant, diguem-ne, amb aquest abast de tota la població activa. I després ve un procés personalitzat d'informació, qualificació, orientació i formació a part, a més de la funció pròpiament de casar, d'intermediació. I una vegada fet això, lògicament, presentar els treballadors amb els perfils adequats –i li remarco això–, amb els perfils adequats a les empreses, a les empreses que han ofert els llocs de treball, perquè vostè no perdi de vista –és importantíssim– que són les empreses les que fan la selecció del treballador, ja avui les empreses, en general, la gran majoria no agafen persones, diguem-ne, sense veure-les, per entendre'ns, si són elles qui, entre les persones que avui els passa l'Inem o qui sigui, seleccionen la persona que s'acomoda o que menys es distància de les especificacions del lloc de treball.

Obert a tots els usuaris, assegurant, per tant, l'equitat, i amb això li rebato un dels arguments: obert a tots els usuaris assegurant l'equitat en la intermediació del mercat de treball. I, a més, utilitzant la totalitat dels recursos que hi ha en la totalitat de les administracions i la societat civil. Ningú hi ha de ser obligatòriament –una altra cosa que voldria precisar-li: ningú hi ha de ser obligatòriament–; qui no vulgui ser-hi, que no hi sigui, perquè, és clar, si sortim en una situació de monopoli i el que fem és invitar la gent que hi sigui, que hi participin o sumin, malament si ho hem de fer sobre el sistema d'obligatorietat que seria un altre sistema de monopoli. Una altra cosa és que es tingui una situació majoritària per a l'eficàcia del sistema: això és una altra cosa, perquè el sistema total sigui molt eficaç, però això no és incompatible amb la voluntarietat o no de ser-hi.

Per tant, nosaltres, el que volem és això: és lligar tots els recursos, promovent el desenvolupament i la interconnexió de tots els recursos ja existents, i per tant, amb l'economia de tot sentit, perquè vostè comprendrà que d'estos 2.800 punts que formarà, més o menys, el sistema, no creem ni una oficina nova, i això pot semblar una mica insòlit.

I ja, finalment, com a característica, homogeneïtzarem els criteris i oferirem una base de dades conjunta, o sigui, a disposició de tots els usuaris a tots els punts que estiguin capacitats o homologats per fer la funció d'intermediació.

I, finalment, impulsar una acció comuna per evitar pèrdua de recursos si es produís –que podria donar-se– una proliferació de centres, d'entitats d'intermediació, d'agències de col·locació que entre elles no tinguessin cap connexió i, per tant, que no coneguessin..., que el lloc de treball que es produeix a Olot no sigui conegut pel treballador de Tortosa. Pensem, per tant, crear un sistema que posi simultàniament a l'abast de tots els treballadors de Catalunya qualsevol oferta que es produeixi a l'abast de tot Catalunya, i no sols a nivell de Catalunya, sinó amb predisposició, quan ho consideri oportú l'Inem, que qualsevol treballador de la resta d'Espanya pugui conèixer un lloc de treball d'aquí, i a l'in-

revés. I més endavant, si funciona la xarxa Eurex, que puguin fer el mateix concepte a nivell europeu, també anirà en aquest mateix sentit.

Jo, com que, senyor president, en tot cas, he esgotat amb l'exposició, en línies generals, del model, no ho sé, en tot cas, a la rèplica li contestaria els elements que hagin quedat penjats.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. El senyor Saura pot formular la rèplica.

El Sr. SAURA: Gràcies, senyor president. Crec que el to de la resposta del senyor conseller, fins ara, també ha estat, la considero molt correcta. En tot cas, insistir, senyor conseller, per què no fa un projecte de llei, d'això? És a dir, en el Congrés de Diputats, tots aquests temes es converteixen en projecte de llei que es pot discutir. Hi insisteixo: vostès, aquest tema, l'intenten colar... De fet, vostè diu: «És que faré una compareixença.» És que ho té tot gairebé muntat, vostè. Vostè ens farà una compareixença quan ha fet una carta als centres col·laboradors, amb data 5 d'agost, que a més els diu –vostè no, el senyor Gavalda–, els diu, als centres col·laboradors: «Com ja sabran pels mitjans de comunicació, estem procedint a la creació del Servei Català de Col·locació.» És a dir, vostè diu als centres: «Escolti, com ja deuen haver llegit o escoltat, estem procedint a això.» Han fet curssets de formació amb els centres col·laboradors; han fet reunions agrupant de deu en deu, en els centres col·laboradors, on han agrupat una escola de formació del que vostès vulguin amb l'Ajuntament; una escola petita amb una de gran; han barrejat institucions amb petites empreses... Tot això, ho han fet. I ara ens diu que ens vindrà a explicar el que ja té fet. I s'ha gastat molts milions de pessetes que no ens ha dit d'on els ha tret, perquè no hi ha partida pressupostària. Hi insisteixo: nosaltres estem disposats a col·laborar constructivament perquè surti un bon projecte de llei; els temes d'ocupació i de formació ocupacional no poden estar al marge d'aquest Parlament: haurien de ser un objecte central d'aquest Parlament. I, per tant, li prego que contesti vostè si creu que aquest tema, el tema de l'atur, és important que vingui aquí o no.

Segona, vostè diu: «És que vostè, Saura, té poc coneixement.» Miri, jo, el coneixement que tinc és, primera, que la primera notícia que vaig tenir d'això el mes de juny, li vaig fer una carta i una trucada per telèfon a vostè perquè m'enviés el projecte, i encara tinc el projecte que vostè em va enviar amb la seva targeta, eh?, vostè, el mes de juliol. El meu coneixement és del projecte que vostè m'ha enviat.

Segon coneixement: tinc l'acta del 13 de juliol del Consell Català de Formació Ocupacional –que presideix el senyor Gavalda–, on explica això i on, senyor conseller..., li llegeixo l'acta. Diu: «Pren la paraula el senyor Pallarols. Comença explicant que, el que en un principi s'anomenava Servei Català d'Ocupació, actualment s'anomena Servei Català de Col·locació.» Això no ho dic jo ni m'ho invento. L'acta del Consell de Formació Ocupacional, el senyor que gestiona això diu això.

Vostè no m'ha respost els perills que implica això, perquè això no és un servei públic, senyor Farreres. Qui dirigeix això? El programa? L'ordinador? Qui toca les tecles de l'ordinador? En la seva proposta de Servei Català de Col·locació, en la que vostè m'ha enviat –si n'hi ha una altra, li prego que me la faci enviar–, ni en parla, d'això. Vostès no creuen que la direcció política de les polítiques d'ocupació i de formació ocupacional no ha de ser una taula on hi hagi, existeixi el Govern català, els sindicats, l'Ajuntament, la patronal? I que això formi part de la llei que aquest Parlament ha d'aprovar?

Vostès han renunciat... Vostè diu: «Les polítiques de formació ocupacional fins ara s'han demostrat bones.» En la interpellació que vostè i jo vam tenir no hi vam coincidir; jo crec que no s'han demostrat bones, i vostè em va dir que estaven estudiant una universitat, un estudi que demostrava el nivell d'inserció, que ens faria arribar el document; encara no ens l'ha fet arribar. Ara, com funcionen, les polítiques de formació ocupacional? Què és allò que determina si les polítiques de formació ocupacional són un servei públic o no? Qui determina els cursets que fa? Les empreses que fan cursets, no el mercat! I les empreses que fan cursets, què fan, senyor Farreres, vostè ho sap? Si tinc una empresa, per fer benefici, dono cursets de formació ocupacional d'administratiu i d'informàtic, i vostès veuran anuncis pertot arreu d'administratiu i d'informàtic. Per què? Perquè això requereix poca inversió, i el marge de benefici meu és molt gran.

Per tant, no és que s'estigui fent la formació ocupacional del mercat; és que li diem: «Creï un observatori del mercat de treball i, si hi ha una necessitat del deu per cent d'administratiu, donem diners als centres privats per al deu per cent», però vostè sap que no està passant, això, que si hi ha una necessitat del deu per cent d'administratiu, hi ha ofertes del trenta per cent. La gent estudia, acaba d'estudiar, la gent no troba lloc. Per què? Perquè entre l'oferta de formació i la demanda del mercat hi ha una disfunció, provocada per què? Per la no-intervenció pública del Govern, que fa que la formació ocupacional es realitzi d'acord amb les necessitats del mercat, no d'acord amb els beneficis que pretenen fer alguns dels centres col·laboradors. I sobre això, vostès ara munten el Servei Català de Col·locació.

I per tant, quina és la seva política d'ocupació, senyor Farreres? Quina? La que determinen les necessitats de benefici de molts centres col·laboradors. Aquesta. I una altra: que en aquests moments aquest Servei Català de Col·locació és, per a les empreses, una cosa que necessiten. Vostè tampoc m'ha contestat com és possible que el 1994, a Catalunya, en el qüestionari que vostès elaboren, un aspecte a considerar sigui l'aspecte de la persona? Si porta barba... Què és això? Com és això? I encara el director general d'Ocupació diu que això passa perquè els empresaris volen veure l'aspecte, volen que se'ls digui –hi insisteixo– si el treballador o la treballadora és jove, és «guapo», és ros, és alt o és baix. En una política d'ocupació pública a ningú se li acudiria de fer això, posar l'aspecte de les persones.

Tampoc –i acabo, perquè m'estic passant del temps–, tampoc m'ha dit res de la participació, senyor Farreres. La Federació de Municipis –no sé l'Associació Catalana de Municipis què ha fet–, la Federació de Municipis, el mes passat, davant que des de la Conselleria o des de la Direcció General d'Ocupació, des del Departament, s'envia un conveni als ajuntaments que arriba a les onze del matí, i es diu: «Escolta, l'heu de signar avui», un conveni –que jo tinc, també, aquí, i la carta– que, sota un pretès conveni tècnic, és l'acceptació implícita de legitimar aquesta proposta. I s'ha de provocar una reunió rapidíssima on la Federació de Municipis aconsella els municipis de no signar el conveni. I vostè té demà una reunió amb la Federació de Municipis, a les deu del matí, si no estic mal informat, per parlar d'això. La té demà.

I els sindicats, el 13 de juliol, que s'assabenten pels diaris que vostè fa això, li fan una altra carta, i li diuen al Consell Català de Formació Ocupacional que els expliqui quin és aquest model. Vostès impulsen tot això i només hi ha una persona que va estar encantada amb aquesta proposta, que també consta en l'acta del seu Departament: el representant de Foment. El representant de Foment sí que fa constar que està encantadíssim, amb aquesta proposta, perquè possiblement a partir d'ara determinaran, més que ara fins i tot, les polítiques i podran decidir si volen agafar persones rosses o persones morenes.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Saura. El senyor conseller té la paraula per formular la contrarèplica.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL: Molt bé. Senyor Saura, a veure, m'ha dit tantes coses... Primer, d'on surten els diners? Doncs, de les partides destinades al foment de l'ocupació i té cofinançament del Fons social europeu dins els nous marcs comunitaris. Em sembla que hi ha una partida de 300 milions destinada a aquest fi. El que sí que li puc dir és que el Projecte de pressupostos d'enguany està dotat amb 500 milions, no sols 500 milions, sinó ampliable. Per tant, el tema pot ser d'ampli abast, pot arribar a milers de treballadors, i jo desitjaria que aquests diners es gastessin, encara que es fa amb una gran escassetat de despesa –una gran escassetat de despesa–, perquè no es cobrarà ni cinc als treballadors, evidentment, i l'únic que es produirà és un pagament de la despesa de gestió que s'encarregui als centres, però vull dir que no fixaran ni preus, ni fixaran tarifes, etcètera. Per tant, senzillament una pura compensació de despeses. Despeses que estan autoritzades ja a la normativa que regula les agències, o sigui, en el mercat de treball, la normativa estableix que es poden cobrar despeses a les entitats que es cuiden d'aquest tema, que siguin sense ànim de lucre.

Hi ha un altre tema, el de l'aspecte. Escolti, n'hem parlat: en aquest tema, primer, estem a nivell de fase de treball, operatiu. Estem reunint-nos amb els centres, amb tots els centres intermediaris, amb els agents intermediaris que intervenen en això, que són tant aquells que intenten col·locar com aquells que busquen gent. I, per tant, perquè això sigui eficaç, cal que hi hagi les ofertes de lloc de treball, com li he

dit. I, per tant, si els demandants apunten que hi hagi un tema de l'aspecte, en principi, tècnicament, aquesta és una petició objectiva i, per tant..., no s'hi posa: no s'hi posa! Jo crec que, en casos, l'empresari seleccionarà per a determinats llocs de treball, seleccionarà, però no li ho posarem, no es preocupi, per dir-ho així. Jo li demano, només, malgrat tot, que pensi que estem en la fase d'elaboració, i la fase d'elaboració vol dir moltes discussions amb uns i amb uns altres, precisament, per encertar al màxim la finalitat última, que és que es col·loqui el màxim de gent. Vostè no perdi la perspectiva d'això, però quedi tranquil en aquest aspecte. El tema de la participació, jo li puc dir que la participació s'està..., hi ha un diàleg des de fa molt de temps, per entendre'ns, des de fa molt temps. Amb una diversitat d'agents, perquè el projecte és molt ambiciós, afecta 2.800 punts dels quals 2.100, més o menys, serien centres d'informació i captació de demandants; de captació d'oferta de les empreses n'hi hauria uns 1.700 punts, i d'intermediació, que farien en tot cas ja més aquesta funció de suport a la intermediació, serien de l'ordre d'uns 1.150, per entendre'ns. Per tant, diguem-ne, és d'un abast i una amplitud enorme, que vol dir passar –simplificant, caricaturitzant– de les setanta-dues oficines que té l'Inem avui dia a 2.800 punts que, en principi, estaran per donar diferents nivells de prestacions o serveis. Per tant, no estem en un projecte menor: molt ambiciós, que s'hi treballa amb molt «carinyo» i sentiment des de fa molt temps i, per tant, amb molt estret contacte amb tots els agents.

Permeti'm només dir-li, en aquest sentit, que a nivell de diàleg i de negociacions que s'estan portant amb diferents agents que hi intervenen, miri, hem tingut multitud de reunions. Per una banda, des del punt de vista institucional, per veure la participació institucional dels agents socials o altres agents que hi haguessin de participar, com podrien ser els ajuntaments a través de la Federació i l'Associació Catalana de Municipis. Doncs, hem tingut reunions dins del Consell Català de Formació Ocupacional, oficials, a part de les de treball amb diferents nuclis específics, al ple del 5 de juliol i a les permanents del 13 de juliol i del 28 de setembre. Jo no li desenvolupo els continguts de les reunions, però van ser debatent propostes de participació institucional. I concretament, a la del 18 de setembre es van demanar suggeriments als agents socials, que potser és bo que es conegui.

La proposta ha estat per part nostra de dir: «O crear un ens nou específic per al Servei Català de Col·locació o eixamplar el contingut de l'actual Servei Català de Formació Ocupacional, de tal forma que fos per a formació ocupacional i per a col·locació.» I en principi nosaltres estem oberts a qualsevol de les dues solucions, o altra que es pugui suggerir, però en principi aquests són els plantejaments.

També amb la intenció –i aquesta és la voluntat d'aquest conseller– que hi puguin participar, perquè és important, els municipis mitjançant la Federació i l'Associació de Catalunya. I això els ho vaig dir verbalment fa uns dies, que em van venir a veure, i que ja nosaltres el mes de gener ja vam tenir l'atenció de parlar amb el president de les dues entitats,

l'Associació i la Federació, i els vam comunicar que començàvem a treballar en aquest tema, i fa pocs dies ens vam veure i els vam dir que la nostra posició política era que hi poguessin entrar. Fins i tot els demanava que parlessin amb els sindicats i amb les patronals, perquè ells també acoïessin la seva presència, que jo creia que hi havien de ser. Per tant, des del punt de vista d'intencions de presència institucional, estem totalment oberts.

Bé, al Consell de Treball se'n va parlar el 14 de febrer i el 13 de juny i amb els centres col·laboradors, i concretament amb Foment, amb Pimec, amb Comissions i UGT hi ha hagut reunions els mesos de juny, juliol, setembre i octubre, i aquí tinc tota una sèrie de dades que per economia de temps no les dic. Per tant, hi ha una disposició total al diàleg d'un tema complex i que són moltes variables. I és efectivament demà, que hi haurà una nova reunió amb la Federació i amb l'Associació –si no ho tinc mal entès– i, per tant, també intentarem anar tancant plantejaments.

Quant al projecte de llei, escolti, aquest és un tema suficientment complex com perquè encara... Per entendre'ns, a Madrid no ens han homologat el projecte, no l'han homologat en aquest moment. Ha sortit als mitjans de comunicació que hi ha tres comunitats autònomes –la Generalitat Valenciana, la Generalitat de Catalunya i Madrid– que ja tenen

presentats projectes i n'hi ha tres més que estan estudiant-ho –Aragó, País Basc i Galícia–, si no ho recordo malament. Bé, no tenim encara signat el tema, per tant, em sembla que el plantejament és posar-nos a treballar al màxim perquè el màxim de treballadors aturats del país puguin trobar feina, i, per tant, ho llancem a títol experimental, i l'important és que es faci amb el màxim d'eficàcia per una banda i amb el màxim de participació possible. Però d'obligatorietat no n'hi ha d'haver per a ningú, i si alguna intemperància es pogués produir amb un procés tan complex, jo ja li puc dir que es retiri.

I res més. Moltes gràcies, senyor president. Jo espero poder-los aclarir, senyores i senyors diputats, aquest tema. És un tema molt complex; no és fàcil ventilar-lo per explicar tot el mecanisme amb detall. A mi se'm fa difícil explicar moltes coses amb el curt temps d'una interpellació, i, per tant, a la compareixença de la Comissió de Política Social espero que els ho pugui explicar amb més extensió i amb més concreció.

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller.

S'aixeca la sessió.

(Són tres quarts de dotze del migdia i sis minuts.)

